

YVIR:

1. trolari 8. pretin 9. tvingsul 11. heiður
12. nevndist 13. streymur 15. gentunavn
17. einsamøll 19. bardagi 20. ílat 22. livir
23. einsamøll 26. gudar 27. í húðaskóm
28. trolsløg.

NIDUR:

1. kendur politikari 2. tóni 3. sáð
4. orusta 5. søg. navn (hvørst) 6. ókend-
ur 7. í vindeygum 10. glaður 12. hól
14. dugandi 16. óði 18. bróta 21. reimir
24. er 25. hevur tíð 26. fekk sær.

Bílig og haldgæð

TØR til rennur og
septiktankar

hjá

Poul Arne Poulsen
Tlf. 81. Tvøroyri

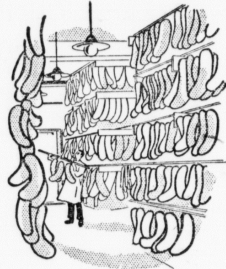
FÆRÖSK MARGARINE

VITA No 1

VITAMINISERET

FÆRÖSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

Tað eru roykpylsurnar íð
duga tær frá HOULBERG

Matligt er, og væl rykur, tá ið
hurðin verður gloppað inn í royk-
rúmið hjá Houlberg, har hundrad-
tals nossligar roykpylsur hanga lið
um lið til at „búnast“... HOUL-
BERGs roykpylsur eru gjørdar av
fyrsta flokks tilfari, vælkryddraðar,
vælsalvaðar og vælbúnaðar...

• Umboð:

B. Mortensen
Tórshavn. tlf. 8

S. HOULBERG A/S
KØDBYEN KØBENHAVN

Føroya Bjór

Øl- og Mineralvatnsvirki

Máltráð nr. 4

FØROYA PILSNAR
EKTA MALTØL

Øl og mineralvatn verður bert sent til teir kundar, ið senda
kassar og fløskur aftur. Sendið tómt góðs aftur!

EINAR WAAG Klakksvík.

Citrón sodavatn
Appelsin limonada
Hindber limonada
Jærðber limonada
Vanillie limonada
Appolinaris

**Sætt
og
hoyrt**

STØRHENDING

Innan Sameindu tjóðirnar hevur
staðið stór træta um stóðu MacArthurs
í Fjar-Eystri.

So skjótt sum Kristian Fyrsti kom
til Washington, varð trætan løyst.
MacArthur varð frákyrdur.

PRISFALL

Leyslig tíðindi vilja vera við, at
stórt prísfall er farið fram á brenni-
vins-svartamarknaðinum. Flóskan er
komin niður í 15 kr. stk.

Hvør orsök er, veitst ikki. Einki
varð nevnt um studning til svarta-
marknaðin í kunngerðini frá landsstýr-
inum um studning til neyðsynjarvörur.

ROTTUFELLAN

Ein dygda genta rennur ikki eftir
mannfólki; men ein rottufella rennur
heldur ikki eftir rottunum, fyri at fáa
fatur á teimum.

P/F Jdni

Smiðju- og maskinverkstaður
Autogen-elektrosveising.

Máltr. 83, Klakksvík.

T AÐ eru bert tvey rúm í Ketilshúsi, stovan og roykstovan. Í út-
undirgerðini niðan móti fjallinum eru fyra koyggjur, tvær í
hvørjum rúminum. Í aðrari stovukoyggjunni liggja hjúnini og í
hinari Kálvur, meðan roykstovukoyggjurnar vóru til at goyma í.
Men áður hevði verið sovið í teimum eisini. Ketil og kona áttu 11
børn, onkustaðni skuldu tey búleikast.

Nú var so rúmsátt, tí alt var útgift uttan tað yngsta, Kálvur.

Morgunin eftir at grindin var komin til hólðar, liggja feðgarnir
fram á stokk og skráa. Tað er komið út á dagin, men teir liggja
og hvíla seg aftan á vasið. Ein ketlingur situr á gólvinum og spælir við
skeggði á Ketli, sum hongur niður við stokkin. Kálvur liggur við
flöskuni, teir fingur frá doktoranum, í hondini og hyggur at seðl-
inum, hann heldur hann vera so vakran. Frammi á gólvinum stend-
ur »ílatið«, upp ímillum toyggja teir halsarnar og spýta í tað.

»Pápin, hevur nakrantíð so nógv grind verið í húsinum?« spyr
Kálvur.

»Nei, ikki nær ella náminda. Tað er so nógv, at øll systkini hjá
tær kundu fingið burturav — nú eru teir ikki heima at fáa sær
nakað sjálvr — men hvat? Eg fái ikki eitt oyra frá teimum fyri
tað. Og so tað sum verri er: Tey eru sum kúgv í mýri, fær hon hjálp,
ger hon einki sjálv. So eg tori ikki at anda at teimum. Og mamma
tín hevði bitið hövðið av mær, hevði eg latið sonarkonurnar drigið
grindina burturav.

Tað var soverðið óljóð uttan um húsið. Tað vóru abbabørnini.
Nú ið grindin var komin, gloppaðist ikki fyri teimum, sum tey
trokaðu á at biðja grind. Men tey mettaðust ikki.

Kálvur tekur um bukin: »Pápin, eg meini, eg eri so svangur«.

»Íðan, eg skal fara uttan at fáa okkum ein grindabita. Mamma tín

fór eftir torvi; tá ið hon kemur aftur, fáa vit ein munn av heitum
frá henni. Ketil fer uttan í roykstovuna, trogið stóð á einum leypi
á gólvinum við tí sum eftir var av seinastu kóking. Men tá ið hann
kemur uttan er eingin grindabita eftir, og tað er soverðið rumbul á
takinum. Tá ið hann hyggur út ígjøgnum vindeygad, ser hann
trettan abbabørn liggja og berjast um grindina niðri í bönun, tey
hövdu fiskað sær hana upp ígjøgnum ljóaran.

Tá illskadust feðgarnir og fóru uttan í roykstovuna at drekka
mjólk, men tað var nú ikki tað sama, sum at fáa ein bita av ferskari
grind.

Konan kom aftur við torvinum og fannst at teimum, at teir hövdu
kálað alla grindina, ið eftir var: »Tit eta hening á tykkum«, helt
hon.

»Hevði tað verið so væl, tað vóru vit«, suffaði Kálvur.

Tá ið konan hoyrði, tað vóru ommubørnini, tók hon eina litinga-
sneis og jagstraði alt burtur úr túninum: »Lat meg ikki siggja tykk-
um aftur fyri eygum, tykkara bartroge. Men tá ið hon kom inn
aftur, tókti henni synd í teimum, og hon setti sær fyrir at kóka nógv
til teirra á døgurðamáli. »Gud náði tey, hvat skulu tey annað enn
fjeppast uppi í veiðini? Páparnir liggja úti á sjónum og kunna
einki fáa burturav«.

Dagarnir gingu við hoyggingararbeiði, men tað sást lítið eftir,
tí terrin var so ringur, og arbeiðið fýsti teimum ikki. Tað var henda
grindarokningin, ið mól í hövðinum á teimum. Konan var verst.
Hon kastaði feðgunum fyrir, at nú hövdu teir komið húsinum út
á sjógv, tí tey áttu ikki fyrir grindarokningina, tey komu í skuld,
tann størsta skomm, ið kundi ganga yvir tey, at vera skuldareyvar.
Og hon græt í stórum.

Ketil gav henni rætt, hetta var ein sorgarstandur, helt hann:
»Men biðja nú, handa gamla hjá mær. Vit hava tikið so mangt
tungt takið saman, ikki er tað sagt, vit benda ikki hetta av okkum
við«. Hann spilar varnarar út undir skegginum og kyssir konuna.
Men tá rodnadi Kálvur, tí hetta var beint úti á slætta bönun, so
Gud og hvør maður sá.

Konan læt seg ikki ugga, segði, hon sá ongar útvegir: »Vit,
sum iki okkara lívföddu dagar hava borgað peningsvirði, nú á
gamalsaldrinum at koma í óbótliga skuld, fáa 270 krónur at
dragast við«.

Men tá keddast Ketil av henni, stakk munnin fullan av blá-
kardús og bað hana halda upp at við hasum: »Tí soleiðis verður
einki burturúr. Landsynningur regnar og tú grætur, hvussu skal so
eitt hoystrá fáast turt?«